

التصنيف القديم

تأليف

الشيخ العلامة أبو محمد ربيع بن هادي عمير المدخلي الهاشمي حفظه الله

ആക്ഷേപാർഹമായ പക്ഷപാതിത്വം

حفظه الله المرحوم العلامة أبو محمد ربيع بن هادي عمير المدخلي الهاشمي حفظه الله

വിവർത്തനം: അബൂമുഹമ്മദ് സാജിദ് ബ്നുഷരീഫ്

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على رسوله الأمين وعلى آله وأصحابه أجمعين
أما بعد:

ലോകമാസകലമുള്ള സലഫികൾ മാർഗദർശിയായ പിതാവായി
കാണുന്ന-

الشيخ العلامة ربيع بن هادي عمير المدخلي الهاشمي أبو محمد حفظه الله ورعاه وأمد في عمره وعافاه

ശൈഖ് അൽ അല്ലാമാ റബീഅ് ബിനു ഹാദീ ഉമൈർ അൽ മദ്ഖലി തന്റെ
التعصب الذميم (“ആക്ഷേപാർഹമായ പക്ഷപാതിത്വം”)- എന്ന

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് നൽകുന്ന ഉപദേശത്തിന്റെ
മലയാള വിവർത്തനം:

- അബൂമുഹമ്മദ് സാജിദ് ബ്നുഷരീഫ്

sajidibnushareef@gmail.com

Mob:00918943984946

ശൈഖ് حفظه الله പറഞ്ഞു :

“.....ഫിത്നകൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ , ദുരന്തങ്ങളാൽ മൂടിയ ഇക്കാലത്ത് ഭിന്നതകളും പക്ഷപാതവും ഏറെ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ ദീനിയും ദുനിയായിനും അത് ഒരുപോലെ നാശമുണ്ടാക്കുന്നു.

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ റഹിമഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞു ;

അധ്യാപകന്മാർ ജനങ്ങളെ കക്ഷി തിരിക്കുകയും അവർക്കിടയിൽ പരസ്പര വിദ്വേഷം ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുകയുമരുത് .

മറിച്ച് അവർ നന്മയിലും തഖ്വയിലും പരസ്പരം സഹകരിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളാവുകയാണ് വേണ്ടത് .

അല്ലാഹു سبحانه وتعالى പറഞ്ഞത് പോലെ:

وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الإثم والعدوان (سورة المائدة 2)

“നിങ്ങൾ നന്മയിലും തഖ്വയിലും പരസ്പരം സഹകരിക്കുക ,പാപത്തിലും ശത്രുതയിലും സഹകരിക്കരുത്”

അവരിൽ -അധ്യാപകരിൽ -ഒരാളും തന്നെ മറ്റൊരാളോട് തന്നെ അനുസരിക്കാനും തന്നോട് യോചിക്കുന്നവരോട് യോചിക്കാനും വിധേയമാകുന്നവരോട് ശത്രുത പുലർത്താനും കരാർ വാങ്ങാനും പാടില്ല. മറിച്ച് ആരാണോ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവർ ചെങ്കിസ്ഖാന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ്, അവർ തങ്ങളോട് യോചിക്കുന്നവരെ ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തുക്കളായി കരുതുകയും, വിധേയമാകുന്നവരെ കടുത്ത ശത്രുക്കളുമായി വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അവർക്കും -അധ്യാപകർ- അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും എല്ലാം മേലെ അല്ലാഹുവിന്റെയും അവന്റെ റസൂലിന്റെയും കരാർ ആണ് ഉള്ളത്.

അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കാമെന്നും അല്ലാഹുവും റസൂലും കൽപിച്ചത് പ്രവർത്തിക്കാമെന്നും വിലക്കിയത് വിലക്കാമെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപന പ്രകാരം അധ്യാപകരെ ബഹുമാനിക്കാമെന്നുമെല്ലാം ഉള്ള കരാർ.

തന്റെ അധ്യാപകൻ അക്രമിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അലേഹത്തെ സഹായിക്കുക, അയാൾ അക്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാളെ അക്രമത്തിൽ നിന്നു തടയുക.

انصر أخاك ظالما أو مظلوما (متفق عليه) **صلى الله عليه وسلم** പറഞ്ഞത് പോലെ “അക്രമിയാണെങ്കിലും അക്രമിക്കപ്പെടുന്നവനാണെങ്കിലും തന്റെ സഹോദരനെ സഹായിക്കുക.”

എന്നാൽ ഇന്നിക്കാര്യം ഇസ്ലാമിക സംഘങ്ങളിൽ അപ്രത്യക്ഷമാവാനായിരിക്കുന്നു. അക്രമിയെന്നോ അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സഹോദരനെ സഹായിക്കുന്നു, ജാഹിലിയ്യ മൻഹജ് പ്രകാരം. കഷ്ടം തന്നെ!

ഇത് സംശയമില്ലാത്ത വിധം അറിയപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. എന്നാൽ നമ്മൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് തൌബ ചെയ്തു മടങ്ങുക. **صلى الله عليه وسلم** നമ്മെ വളർത്തിയ ഈ ഹവിലേക്ക് നാം മടങ്ങുക. അല്ലാഹു തആല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നാം ഹവി-നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും പിന്തുണക്കുന്നവരും ആകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം -ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം- പറഞ്ഞു ;

“ഇനി ഒരു അധ്യാപകനും വേറൊരു അധ്യാപകനും അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾ തമ്മിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥിയും തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായാൽ ഒരാൾക്കും ഹഖു മനസ്സിലാക്കുന്നത് വരെ അതിൽ ഒരാളെയും സഹായിക്കാൻ പാടില്ല. ജഹ്ൽ -അഞ്ജത- കൊണ്ടോ ഹവ കൊണ്ടോ ഒരാളെ സഹായിച്ചു കൂടാ. മറിച്ച്, എന്താണ് കാര്യമെന്ന് നോക്കുകയും ഹഖു ബോധ്യമായാൽ ഹവിന്റെ ആളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഹവിന്റെ ആൾ തന്റെ സുഹൃത്തായാലും മറ്റൊരാളുടെ സുഹൃത്തായാലും ശരി.

അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവേ മാത്രം ഇബാദത്ത് ചെയ്യലും റസൂലിനെ ഇത്തിബാഹു ചെയ്യലും ഹവിനെ പിന്തുടരലും ആവുന്നു. അല്ലാഹു തആലാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

يأيها الذين ءامنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم أو الوالدين والأقربين إن يكن غنياً أو فقيراً فالله أولى بهما فلا تتبعوا الهوى أن تعدلوا و إن تلووا أو تعرضوا فإن الله كان بما تعملون خبيراً

(135 سورة النساء)

സാരം : “മുഅ്മിനീങ്ങളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി സാക്ഷികളായികൊണ്ട് നീതിയിൽ നില കൊള്ളുക. അത് നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയോ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കോ ബന്ധുക്കൾക്കോ എതിരായിട്ടായാലും ശരി. ഇനി അവൻ ദരിദ്രനോ ധനികനോ ആയാലും അല്ലാഹുവാണ് അവർ രണ്ടു പേരോടും കൂടുതൽ അടുത്തത്. നീതിയിൽ നിന്ന് മാറി നിങ്ങൾ ഹവയെ പിന്തുടരരുത്. നിങ്ങൾ നൂണ പറയുകയോ തിരിഞ്ഞു കളയുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു”.

‘ലവ’ എന്ന അറബി വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശം ‘നൂണ പറയുക’- എന്നാണ്. “തിരിഞ്ഞു കളയുക” എന്നാൽ സത്യം മറച്ചു വെക്കലും. കാരണം, സത്യം പറയാതെ മൗനം പാലിക്കുന്നവൻ ഊമപ്പിശാചാണ്. ആരാണോ ഹഖ്-ആരുടെ കൂടെയാണെന്ന് നോക്കാതെ തന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് ചാഞ്ഞത്, അവൻ ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ വിധി പ്രകാരം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വിധിയിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോയിരിക്കുന്നു.

അവർ എല്ലാവർക്കും വാജിബായിട്ടുള്ളത്, ഹഖിന്റെ ആളുടെ കൂടെ ബാത്ഥിലിന്റെ ആൾക്കെതിരായി ഒറ്റക്കെട്ടായി നിൽക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവും റസൂലും ആദരിച്ചതിനെ ആദരിക്കുന്നവരായി, അല്ലാഹുവും റസൂലും മുന്തിച്ചതിനെ മുന്തിക്കുന്നവരായി, അവർക്കു സ്നേഹിതൻ അല്ലാഹുവിനു പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരിക്കും, അവരുടെ അടുക്കൽ നിന്ദ്യൻ അല്ലാഹുവും റസൂലും നിന്ദിച്ചവനായിരിക്കും, അല്ലാഹുവും റസൂലും പൊരുത്തപ്പെടുന്നത് പോലെ. എന്നാൽ അവരുടെ ഹവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ഇതെന്നും. കാരണം, ആരാണോ അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്നത് അവൻ സന്മാർഗത്തിലായിരിക്കുന്നു, ആരാണോ അല്ലാഹുവെയും റസൂലിനെയും ധിക്കരിക്കുന്നത് അവൻ സ്വന്തം നഷ്ടിനെയല്ലാതെ ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല.

ഇതാണ് അവലംബിക്കേണ്ടുന്ന അടിസ്ഥാനം. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഭിന്നതയുടെയും കക്ഷി തിരിയലിന്റെയും ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹു തആലാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

إن الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم في شيء (159سورة الأنعام)

“തീർച്ചയായും തങ്ങളുടെ ദീനിനെ പിളർത്തുകയും കക്ഷികളായി പിരിയുകയും ചെയ്തവരുമായി നിനക്ക് ഒരു ബന്ധവുമില്ല.”

അല്ലാഹു തആലാ പറഞ്ഞു:

ولا تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا من بعد ما جاءهم البينات (105سورة آل عمران)

“വ്യക്തമായ ആയത്തുകൾ വന്ന ശേഷവും പിളരുകയും ഭിന്നിക്കുകയും ചെയ്തവരെ പോലെ നിങ്ങൾ ആവരുത്”.

-ഇബ്നു തയ്മിയ്യയുടെ വാക്കുകൾ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.-

ഓരോ മുസ്ലിമും നിർബന്ധമായും തന്റെ മനസ്സിനെ പരിശോധിക്കട്ടെ,, എന്തെന്നാൽ സത്യം മനസ്സിലാക്കാതെ തന്നെ തന്റെ മനസ്സിന്റെ ഹവയുടെ പേരിൽ സത്യത്തിന്റെ ആളിലേക്ക് ഒരാൾ ചായ്‌വ് കാണിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.സത്യം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ അവൻ ആഗ്രഹിക്കും “ഇന്നാലിന വ്യക്തി തെളിവ് കൊണ്ടോ അല്ലാതയോ ഈ തർക്കത്തിൽ വിജയിച്ചെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.” കാരണം, അവൻ “ഇന്നാലിന” വ്യക്തിയാണല്ലോ.? അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യത്തിൽ തന്നെയാണെങ്കിൽ പോലും മനസ്സിന്റെ ഈ ആഗ്രഹം പാടുള്ളതല്ല. അദ്ദേഹം-ഇബ്നു തയ്മിയ്യ- പറയുന്നത്,സത്യത്തിന്റെ ആളുകളോടു ആണെങ്കിൽ പോലും ഈ മാനസികാവസ്ഥ പുലർത്തുന്നത് ജാഹിലിയ്യ വിധിയിൽപ്പെടും എന്നാണ്! ജനങ്ങളിൽ പലരും ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത ഒരു കാര്യമാണിത്. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവോടു ‘മുറാവബത്ത്’ പുലർത്താൻ ഓരോ മുസ്ലിമും ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അവന്റെ ലക്ഷ്യം ‘സത്യം മനസ്സിലാക്കുക’ എന്നതാവണം, അത്(സത്യം) ‘ഇയാളുടെ’ കൂടെയായാലും ‘അയാളുടെ’ കൂടെ ആയാലും.

ഇതിനെ കുറിച്ചാണ് ഇമാം ഷാഫിഇ ുഹിമഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞത്,

“ഞാൻ ഒരു സംവാദത്തിൽ പങ്കെടുത്താൽ സത്യം എന്റെ കൂടെയാണോ അതോ മറ്റേയാളുടെ കൂടെയാണോ എന്ന് ഞാൻ വകവെക്കാറില്ല.” സത്യം തന്റെ കൂടെ ആവണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയോ അത് വകവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല! മറിച്ച് എതിരാളിയുടെ അടുത്തു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്-ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിജയം അവനാകട്ടെ. ഇതാണ് ഉന്നതമായ സ്വഭാവം, ഇതാണ് ശരിയായ ദീൻ!

സഹോദരങ്ങളെ, നമ്മുടെ ബാധ്യത അവരവരെ പരിശോധിക്കുക എന്നതാണ്. ആരാനോ സ്വന്തം മനസ്സിൽ ഈ രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നത്, അവൻ സ്വന്തത്തെ തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ശിർക്കിലേക്ക് വരെ എത്തിക്കാവുന്ന ഈ ഗുരുതരമായ രോഗത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടാൻ വേണ്ടി അവൻ സദാ സത്യത്തിനു വേണ്ടി അന്വേഷിക്കുന്നത് ശീലമാക്കട്ടെ.

പക്ഷപാതിത്വത്തെ കുറിച്ചുള്ള ചുരുങ്ങിയ ചില ചിന്തകളും അതിന്റെ ദൃഷ്ട്യ ഫലങ്ങളുമാണ് ഇത്രയും. അല്ലാഹു അതിന്റെ അപകടത്തിൽ നിന്ന് ഈ സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ. തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ കിതാബിലേക്കും റസൂലിന്റെ സുന്നത്തിലേക്കും പൂർവികരുടെ മൻഹജിലേക്കും മടങ്ങുവാൻ സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ.

و صلى الله و سلم على نبينا محمد و آله و صحبه أجمعين.

(ശൈഖ് റബീഅ്ന്റെ രിസാലയുടെ അവസാന ഭാഗം മാത്രമാണ് ഇത്. പൂർണ്ണമായ അറബി പുസ്തകം ശൈഖിന്റെ വെബ് സൈറ്റിൽ നിന്ന് വായിക്കാം.
www.rabee.net/show_book.asp?pid=3&bid=265&gid=)